

123.

Oświadczenie rządowe

z dnia 23 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przedłużenia terminu dla wnoszenia powództw do Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z decyzją Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego z dnia 20 grudnia 1923 roku, ustalony w artykule 20 Regulaminu Procesowego tego Trybunału na dz. 31 grudnia 1922 roku ogólny termin dla wnoszenia powództw zostaje przedłużony do dn. 1 października 1924 roku w sprawach, wymienionych pod lit. A artykułu 297 Traktatu Pokoju pomiędzy Głównymi Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dn. 28 czerwca 1919 r. oraz pod lit. D artykułu 304b ust. 2 tegoż Traktatu.
(Dz. U. R. P. № 90 poz. 670 z 1921 r. i № 35 poz. 200 z 1920 r.).

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*

124.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 stycznia 1924 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII wyd. z 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 129 poz. 1057), mogą za środki lecznicze i narzędzia pobierać, jako ceny maksymalne, ceny wyszczególnione w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 23 poz. 141) z zastosowaniem do nich mnożnika 500.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 132 poz. 1095).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

125.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 29 stycznia 1924 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

(prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 18 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. Zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 129 poz. 1057), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, ustanowione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, przeliczując podane w tym załączniku franki złote na marki polskie według urzędowego kursu franka złotego w dniu otrzymania należności za wydane środki.

Urzędowy kurs franka złotego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia równa się wartości franka złotego, ogłoszonej przez Ministra Skarbu na podstawie art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 132 poz. 1095).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

Załącznik do poz. 125.

Taksa za pracę przy recepturze.

(TAXA LABORUM).

	Franki
1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych, o ile nie pobiera się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18 i 19 bez względu na ilość	0,08
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników.	0,20
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	0,02
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, oraz roztarcie z nią nierozpuszczalnych substancji bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	0,30